

සිංහල ගීතය ජන කවියෙන් ලද
ආභාසය

පී. කේ. එස්. පී. රත්න කුමාර

FGS/04/02/08/2005/01

ප්‍රමාණ අංකය:	800
වර්ග අංකය:	

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ මානව ශාස්ත්‍ර පීඨයේ දර්ශනපති
උපාධි (සිංහල) සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලදී.

2010 සැප්තැම්බර්

සාර සංග්‍රහය

නූතනයේ අප හඳුන්වන ගීතයට බෙහෙවින් සමීප වන මුල් ස්වරූප සේ සැලකිය හැකි නිර්මාණ හමුවන්නේ දහනව වන සියවසේ මැද භාගයේ සිට ප්‍රචලිත වූ නාඩගම් හා නෘත්‍ය නාටකවල බව පිළිගත් මතය යි. එකී නිර්මාණ සඳහා පාදක වූ උත්තර හා දකෂිණ භාරතීය සංගීත සම්ප්‍රදායන්ගෙන් සිංහල ගීතය පෝෂණය ලබා ඇති බව පැහැදිලි ය. ඊට අමතරව ලෝකයේ විවිධ රටවල භාවිත සංගීත ශිල්ප ක්‍රම, ශෛලීන් හා අනුගත වීමට ද සිංහල ගීතයට සිදු වී ය. ඒ අතරින් බටහිර සංගීතයේ භාවිත ශිල්ප ක්‍රම සිංහල ගීතයට ලබා දී ඇත්තේ නව නිර්මාණාත්මක පසුබිමකි.

සිංහල ගීතයේ නිර්මාණාත්මක පසුබිම සඳහා බලපෑ අනෙක් ප්‍රබල මූලාශ්‍රය වන්නේ සිංහල ජන කවියේ භාවිත පොදු වහර, සාම්ප්‍රදායික නාදමාලා හා ගායන ශෛලිය යි. එය නූතන ගීතය සිංහල සමාජය තුළ සමාජානුගත කිරීම සඳහා මෙන් ම සිංහල ගීතයට අනන්‍ය වූ ලක්ෂණ තහවුරු කිරීමට හේතු පාදක වී ය. එබැවින් සිංහල ගීතය ජන කවියෙන් ලැබූ ආභාසය විමර්ශනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අභිප්‍රාය යි.

මෙහිදී පළමු පරිච්ඡේදයෙන් ගීතය යන පාරිභාෂික වදන හැඳින්වීමත්, එහි අන්තර්ගත මූලික ලක්ෂණ හා බටහිර රටවල ගීතය පිළිබඳ ඇති මතවාද හා ගීත විධි විමර්ශනයත්, ගීතය පිළිබඳ ශ්‍රී ලාංකේය අර්ථ විමර්ශනයත්, ජන කවිය හඳුන්වා එහි ඓතිහාසික පසුබිම විමර්ශනය කිරීමත් සිදු කෙරේ.

දෙවන පරිච්ඡේදයෙන් විමර්ශනය කෙරෙන්නේ සිංහල ජන කවියේ භාවිත පොදු ජන වහර සිංහල ගීතයට යොදාගත් ආකාරය පිළිබඳව ය.

තෙවන, සිව්වන හා පස්වන පරිච්ඡේදවල දී සාකච්ඡාවට ලක් කෙරෙන්නේ ජන කවි ගායනයේ අන්තර්ගත නාද මාලාවන්හි භාවිත නාද රූප, නාද සංගති, යෙදුම් හා ගායන ශෛලිය ගීතයට කළ බලපෑම පිළිබඳ ව ය. ඒ සඳහා පිළිවෙළින් සී පද ගායන ශෛලිය, නැළවිලි ගී ගායන ශෛලිය හා කෙළි ගී ගායන ශෛලිය යන සිංහල ගායන ශෛලීන් අතර වඩාත් සාම්ප්‍රදායික ලක්ෂණ පෙන්නුම් කරන ශෛලීන් යොදා ගෙන ඇත්තේ මෙම පර්යේෂණයේ පහසු ව පිණිස ය.